

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ เพื่อการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย กรณีศึกษาวิทยาลัยครูสะพานมะเข้ โดยเริ่มจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนประชากร
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
SD	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	แทน ค่าความน่าจะเป็นชนิด P (P - Value)
F	แทน ค่าสถิติการแจกแจง (F - Distribution)
df	แทน ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน ค่าสถิติการเปรียบเทียบ
$*$	แทน ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์
2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม
3. ข้อมูลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และบุคลากร

1. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง ตามแบบสัมภาษณ์ การศึกษาความเป็นไปได้เพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย กรณีศึกษาวิทยาลัยครูสะพานมะเข้ ซึ่งผู้ตอบสัมภาษณ์ได้แก่ อธิบดี รองอธิบดี และหัวหน้าศูนย์สังกัดสำนักกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งหมด 7 คน ผลการสัมภาษณ์ได้ประเด็น ดังนี้

ข้อคำถาม	ประเด็น
1. มีความจำเป็นจะต้องมีมหาวิทยาลัยสร้างครูสะหวันนะเขตหรือไม่	1. ควรให้มีมหาวิทยาลัยสร้างครู 1 แห่ง อยู่ในทั่วสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่ พ.ศ. 2553 ถึง พ.ศ. 2563 อาจตั้งอยู่แขวงสะหวันนะเขตก็ได้ แต่ก็ควรดูการสร้างครูจากมหาวิทยาลัยสะหวันนะเขต เพราะจะมีการซ้ำซ้อนกัน 2. ควรให้มีสถาบันสร้างครูที่สามารถสร้างครูทุกระดับอยู่ภาคใดแขวงสะหวันนะเขต เป็นแขวงที่รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ การศึกษาคงสนองให้เขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าว ฉะนั้นครูเป็นปัญหาสำคัญสรุปแล้วมีความจำเป็นในการยกฐานะวิทยาลัยครูเป็นมหาวิทยาลัย 3. มหาวิทยาลัยสร้างครูมีจุดประสงค์ทั้งในระดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จึงเรียกว่ามหาวิทยาลัยได้ กรณีความจำเป็นยกฐานะวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตให้เป็นมหาวิทยาลัยสร้างครูนี้คิดว่าไม่จำเป็นเท่าไร ถ้าจะสร้างเป็นมหาวิทยาลัยสร้างครู ก็ต้องไม่ให้มีคณะศึกษาศาสตร์อยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพราะจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน และทำให้การลงทุนกระจายแต่ผลที่ได้รับมีประสิทธิภาพต่ำ 4. มีความจำเป็นที่สุดที่จะมีมหาวิทยาลัยสร้างครูสะหวันนะเขต 5. มีความจำเป็นมาก เนื่องจากว่าคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยแห่งชาติไม่สามารถตอบสนองที่มีคุณภาพให้แก่ระดับชั้นมัธยมปลายได้ถ้ามหาวิทยาลัยสร้างครูอยู่ในการคุ้มครองของกรมสร้างครูซึ่งง่ายในการเอาใจใส่ในการจัดตั้งปฏิบัติแผนยุทธศาสตร์การสร้างครูและการก่อสร้างจะมีการติดตามตรวจตราอย่างใกล้ชิด อีกด้านหนึ่ง คือ การผลิตบุคลากร และนักวิชาการในระดับการบริหารการศึกษา และค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับครู การผลิตครูยังไม่เพียงพอ ถ้าก่อตั้งเป็นมหาวิทยาลัยจะทำให้การศึกษายาวตัว ในอีก 5-10 ปีข้างหน้าจะมีผู้บริหารการศึกษา เพิ่มมากขึ้น ทำให้เพียงพอต่อการศึกษาที่พัฒนาขึ้น

ข้อคำถาม	ประเด็น
	6. ควรมีมหาวิทยาลัยสร้างครู เนื่องจากว่าในปัจจุบันยังไม่มีมหาวิทยาลัยสร้างครู ด้วยเหตุนี้การตอบสนองด้านปริมาณของครูในระดับมัธยมตอนปลายจึงยังไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาการนำครูที่ยังไม่ได้มาตรฐานมาสอนในระดับมัธยมปลาย 7. เมื่ออ้างอิงจากแผนพัฒนาการศึกษาในอนาคตก็เห็นได้ว่ามีความจำเป็นในการยกระดับวิทยาลัยครูสหวันนะเขต ขึ้นเป็นระดับมหาวิทยาลัย ตามทิศทางของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งระบุว่าคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยแห่งชาติ จะรับสร้างครูในระดับปริญญาโทขึ้นไป ดังนั้น จึงต้องมีการสร้างมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในประเทศ เพื่อเป็นการรองรับการศึกษาในระดับปริญญาตรี
2. การยกฐานะวิทยาลัยครู สหวันนะเขตเป็นมหาวิทยาลัยสร้างครู กับการพัฒนาครูจะเป็นอย่างไร	1. มีการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบต่อเนื่องสูงขึ้น พร้อมทั้งสามารถศึกษาค้นคว้าวิจัยถึงความต้องการสร้างครูในบางสาขาวิชาเรียน ซึ่งวิทยาลัยครูแห่งอื่น ๆ ไม่สามารถทำได้ (เนื่องจากเงื่อนไขทางด้านงบประมาณ และการลงทุน) 2. เพื่อให้การพัฒนาครูสามารถตอบสนองความต้องการครูในทุกระดับ ทุกสายวิชาชีพเช่น สามัญศึกษา และอาชีวศึกษา ทุกระดับ ฉะนั้นจึงควรยกเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งต้องรักษาและเสริมหลักสูตรระดับต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว พร้อมทั้งต้องยกระดับสูงขึ้น เพื่อให้ครูได้มาตรฐานวิชาชีพครู 3. ตามหลักการแล้ว ไม่ว่าโรงเรียนสร้างครู วิทยาลัยครู หรือมหาวิทยาลัยสร้างครู ล้วนแต่มีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง ในกรณีการสร้างมหาวิทยาลัยสหวันนะเขตนี้ ก็มีการเกี่ยวพันกับการพัฒนาครู แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่าการพัฒนาครูนี้ ควรที่จะทำอยู่คณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือ ควรจะทำอยู่ในมหาวิทยาลัยสร้างครู จึงจะมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด เนื่องจากการสร้างมหาวิทยาลัยใหม่นี้จะต้องใช้การลงทุนมาก

ข้อคำถาม	ประเด็น
	4. ถ้าหากได้ยกเป็นมหาวิทยาลัยสร้างครุแล้วจะมีความสะดวกและสอดคล้องดี เพราะว่าจะเป็นสถาบันที่สร้างบุคลากรครูโดยเฉพาะ 5. การพัฒนาครูอยู่เขตภาคกลาง หรือ แขวงภาคกลางจะทำให้เกิดการสร้างครูอย่างทั่วถึงกัน 6. กลุ่มครูอาจารย์เก่าที่เคยศึกษาอยู่วิทยาลัยในอดีตจะได้ยกระดับความรู้ ความสามารถได้อย่างต่อเนื่อง 7. การศึกษาในระดับปริญญาตรี กลุ่มครูที่จบในระดับอื่น ๆ จากวิทยาลัยครูต่าง ๆ จะมีโอกาสมายกระดับตนเองได้ 8. พัฒนาการสร้างครูสู่ในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกในอนาคต 9. มีการค้นคว้าวิทยาศาสตร์การศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกระบบโรงเรียนการศึกษาขั้นมัธยม ซึ่งก็คือ การก่อสร้าง และบำรุงครุ 10. สะหวันนะเขตเป็นจุดต่อระหว่างภาคใต้ และ นครหลวงเวียงจันทร์ ทำให้ใช้ครูร่วมกันกับมหาวิทยาลัย สะหวันนะเขต และวิทยาลัยเทคนิคสะหวันนะเขตได้ (วิชาเทคโนโลยี) 11. การยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยนั้นควรจะพัฒนาทุกระบบ คือ ตั้งแต่สร้างครูประถมถึงครูมัธยมปลาย และสามารถแยกเป็นสายสำหรับครูมัธยมต้นได้ ในส่วนของมัธยมปลายสามารถแยกเป็นสาขาวิชา และควรมีความหลากหลายในสาขาวิชา โดยสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคมของประเทศ 12. จะสร้างความสะดวกต่อการสร้างครุ เพื่อตอบสนองแก่แขวงต่าง ๆ ในเขตภาคใต้ ทำให้การสร้างครุปริญญาตรีจะมีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคม และท้องถิ่นได้ดีขึ้น

ข้อคำถาม	ประเด็น
3.วิทยาลัยครูสระหว้านะเขตมีความพร้อมที่จะยกเป็นมหาวิทยาลัยหรือไม่	1. ในปัจจุบันอาจยังไม่มีความพร้อม แต่ใน ปี พ.ศ. 2558 อาจมีความเป็นไปได้ ซึ่งต้องอาศัยแผนพัฒนาทางด้านบุคลากรในโรงเรียนดังกล่าว และการส่งเสริมของโรงเรียนในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับทางมหาวิทยาลัยสร้างครูสอนอย เพื่อการศึกษาค้นคว้าด้านความต้องการต่าง ๆ เช่น ภาระบทบาทหน้าที่ และการตอบสนองต่อความต้องการในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างความพร้อมในการยกระดับเป็นมหาวิทยาลัย 2. การยกระดับเป็นมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ก่อน เช่น ครู อาจารย์ พนักงานบริหาร รวมถึงด้านการบริหาร อุปกรณ์ใช้งานต่าง ๆ ด้านการเรียนการสอนต้องพร้อม ด้านอาคาร สถานที่ ก็เป็นสิ่งสำคัญโดยรวมก็ต้องมีความพร้อมตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นสูงแห่งชาติ 3. วิทยาลัยครูสระหว้านะเขต มีความพร้อมที่จะยกเป็นมหาวิทยาลัยสร้างครูบางด้าน เช่น พื้นฐานอาคาร สถานที่ แต่ด้านครูอาจารย์ และบุคลากรยังต้องมีการลงทุนอย่างมาก ในขณะที่มหาวิทยาลัยสระหว้านะเขตที่สร้างก่อนยังพบความยุ่งยากอยู่แล้ว อาจารย์ปริญญาโท ปริญญาเอก ไม่เพียงพอซึ่งหากจะยกระดับฐานะวิทยาลัยครูสระหว้านะเขตเป็นมหาวิทยาลัยขณะนี้ ก็จะประสบปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ปริญญาโท ปริญญาเอกอย่างยิ่ง

ข้อคำถาม	ประเด็น
	4. มีความพร้อมโดยพื้นฐาน เมื่อบริษัทมองในภาพรวมตามเงื่อนไขต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 4.1 ด้านอาคารสถานที่ มีความพร้อมในขั้นพื้นฐาน มีสถานที่ และ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนจำนวนหนึ่ง 4.2 ด้านตำราการสอนอาจมีส่วนใดส่วนหนึ่งที่สามารถใช้สอนในระดับปริญญาตรีได้ 4.3 ด้านสื่อการสอน ICT ห้องสมุดอาจตอบสนองในการเรียนการสอนได้ 4.4 ด้านทรัพยากรมนุษย์ (ครู อาจารย์) เห็นว่าระดับปริญญาเอกมีจำกัด ไม่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ระดับปริญญาโทอาจพอมีแต่จำกัดในด้านรายวิชา 5. แขวงสะพานนระเขตมีประชาชนอยู่ในอีก 10 ปีข้างหน้าจะถึง 1 ล้านคน 6. มีขอบเขตกว้างขวางในการขยาย Campus หรือคณะวิชา แต่ศักยภาพด้านบุคลากรจะต้องได้ปรับปรุงให้ได้ระดับวุฒิทางการศึกษาที่แน่นอน 7. มีมหาวิทยาลัยสะพานนระเขตที่อาจจะง่ายในด้านนำใช้ ครู อาจารย์ร่วมกันในเบื้องต้น 8. สามารถเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยสร้างครูในประเทศ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศไทยได้ เพราะเส้นทางการคมนาคมสะดวก 9. โดยพื้นฐานแล้วอาจมีความพร้อมส่วนใดส่วนหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่แล้วต้องได้รับการปรับปรุง เช่น มาตรฐานครู อาจารย์ อาคารสถานที่ รวมทั้งระบบการบริหาร 10. วิทยาลัยครูสะพานนระเขตเป็นวิทยาลัยครูที่เก่าแก่ผ่านประสบการณ์ในการก่อสร้างครูมาหลายปีแล้ว จึงเห็นว่ามีความพร้อมที่จะยกเป็นมหาวิทยาลัย ถ้าดูทางด้านอาคารสถานที่แต่หากมองด้านบุคลากรเห็นว่าต้องยกระดับให้สูงกว่าที่มีในปัจจุบัน (ต้องยกระดับความรู้ของครูให้สูงขึ้น)

ข้อคำถาม	ประเด็น
4. ผลประโยชน์ที่ชุมชน และสังคมจะได้รับภายหลังที่ยกฐานะวิทยาลัยครูสระหว้านะเขตเป็นมหาวิทยาลัยแล้วมีอะไรบ้าง	1. สร้างครูในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีระดับสูงกว่าปริญญาตรีได้ 2. สร้างครูในชนเผ่าให้มีระดับปริญญาตรี และมีการจัดตั้งบำรุงภาษาชนเผ่า และวัฒนธรรมของเผ่าต่าง ๆ ก่อนที่จะส่งครูไปสอนอยู่เขตชนเผ่านั้น ๆ 3. สามารถทำให้นักศึกษาครูรักอาชีพรูมากขึ้น 4. เป็นจุดรวมของการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับงานพัฒนาวิชาชีพครู 5. สร้างโอกาสให้ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หลายปีแล้วได้ยกระดับ 6. คุณภาพการศึกษาของแขวง และแขวงภาคใต้มีโอกาสได้รับการปรับปรุงดีขึ้น 7. สังคมจะรับรู้ฐานะบทบาทของอาชีพรูดีขึ้น ทำให้ผู้สนใจอยากเรียนครูมากขึ้น 8. บุตรหลานจะได้รับการศึกษาสูงขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสังคมด้วย 9. วิถีชีวิตของคนในอาณาบริเวณความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว 10. จะมีครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท ปริญญาเอกมากขึ้น 11. สร้างความเจริญทางด้านวัฒนธรรม และวัตถุ 12. มีประโยชน์ด้านการสนอง และการบริการด้านสิ่งอุปโภค และบริโภค 13. สร้างเกียรติ และชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย 14. อาจตอบได้ยากถ้าหากเราไม่คิดถึงสาขาวิชาที่เปิดสอนได้ในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยอาจจะสอนในวุฒิปริญญาตรีได้ หรือสูงกว่า แต่ไม่ระบุได้ว่าเป็นสาขาวิชาใด ฉะนั้นจึงอยากขอเน้นว่าควรระบุสาขาวิชาที่สังคม และชุมชนมีความต้องการเสียก่อน แต่ไม่ว่าจะเป็นวิชาใดก็สามารถสร้างผลประโยชน์โดยรวมให้แก่สังคม และชุมชน เพราะเป็นการยกระดับความสามารถของสังคม และชุมชนอย่างอัตโนมัติ

ข้อคำถาม	ประเด็น
	15. สนองความต้องการต่อครูมัธยมปลายทั่วประเทศได้ 16. สนองความต้องการต่อผู้บริหารการศึกษาชั้นเมือง ชั้นแขวง ชั้นโรงเรียนมัธยมต้น มัธยมปลาย การตั้งอยู่ใน ภาคใต้ และภาคกลางอาจจะรวมถึงแขวงหัวพัน และ เชียงขวาง ซึ่งมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกสบาย 17. ส่วนใหญ่องค์การปกครองท้องถิ่นมักนำผู้บริหารด้าน การศึกษา ชั้นเมือง แขวง เป็นพนักงานในแขนงการต่าง ๆ ของแขวง ซึ่งเป็นจุดหนึ่งที่สร้างประ โยชน์ให้แก่สังคม 18. จะได้ครูสอนมัธยมปลายเพียงพอ 19. ได้ครูในระดับปริญญาตรีที่มีหลากหลายวิชา 20. จะได้สถาบันสร้างครูที่เป็นหลักในการพัฒนาครู 21. ชุมชน และสังคมจะได้รับการพัฒนาดีขึ้นมีความศิวิไลซ์ 22. ได้รับสิ่งเอื้ออำนวยจากมหาวิทยาลัยทำให้ระดับของ ชุมชนและสังคมสูงขึ้น ไปควบคู่กับการพัฒนาสังคม 23. อย่างน้อยที่สุด ชุมชนและสังคม จะสามารถใช้ห้องสมุด ของมหาวิทยาลัย และรับข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็ว 24. เนื่องจากเขตมหาวิทยาลัยเป็นเขตที่มีชุมชนมาก การขยายตัว ในทุกด้านจะทำให้มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

ข้อคำถาม	ประเด็น
5. รูปแบบของมหาวิทยาลัยใหม่นี้ควรจะเป็นอย่างไร ระหว่างการสร้างรูปแบบแยกรายวิชา หรือ การสร้างรูปแบบทั่วไป เช่นที่ทำอยู่ในปัจจุบันนี้	1. ควรมีการแยกตามสายวิชาในวิชาที่ขาดแคลนครู เช่น ครูสอนวิชาการเมือง พลศึกษา ศิลปศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรี และสูงกว่า 2. ควรสร้างครุอย่างมีแผนการ มีเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์เท่านั้น หมายความว่า สร้างมาแล้วต้องได้ใช้ มีสถานที่ประจำการ ไม่ใช่สร้างไปเรื่อย ๆ ขณะเดียวกัน เพื่อความอยู่รอดของมหาวิทยาลัยก็ควรเปิดช่องทางการสร้างรายได้ทางวิชาการ 3. การสร้างรูปแบบทั่วไปซึ่งก็คือในปัจจุบัน เป็นรูปแบบเก่าแก่ ล้าสมัยมาก ประเทศอื่นไม่ทำกันแล้ว 4. ควรสร้างตามสายวิชาการ เช่น 4.1 ครุอนุบาลก็มีปริญญาตรี โท และเอกตามสายอนุบาล 4.2 ครูประถมก็มีปริญญาตรี โท และเอกตามสายประถม 4.3 ครูมัธยม และครูอื่น ๆ ก็เหมือนกัน 5. ในรูปแบบของมหาวิทยาลัยไม่ควรกำหนดรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งตายตัว เพราะมหาวิทยาลัยจะทรงคุณค่าเป็นสถานศึกษาที่อมตะ 6. การกำหนดรูปแบบอาจจะกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ตามวาระการพัฒนาของประเทศชาติ 7. ในระยะปัจจุบันอาจสอดคล้องกับสภาพครูขาดแคลนอยู่ในเขตที่อยู่ห่างไกลออกไป ดังนั้น จึงควรสร้างครุทั่วไปก่อนจำนวนหนึ่ง จากนั้นเมื่อพ้นจากสภาวะขาดแคลนครูก็อาจหันมาสร้างครุเฉพาะด้านตามสายวิชาได้ 8. บทเรียนจากประเทศเยอรมันในการสร้างครุคือครูสายวิชาชีพ และครูสามัญ การก่อสร้างผู้บริหารการศึกษา (ปริญญาโท) ในด้านการพัฒนาหลักสูตร การสร้าง Concept (คั่นควัว) การคั่นควัววิทยาศาสตร์ เพื่อบริการให้ทั่วแขนงการศึกษา แต่ในระยะแรกนี้ควรเร่งรัดการสร้าง ครูระดับมัธยมปลายในสายต่าง ๆ ถ้าเป็นไปได้ควรสร้างครุสายวิชาชีพก่อน

ข้อคำถาม	ประเด็น
	ซึ่งอาจจะเรียน 2 วิชาควบกันตัวอย่าง ครุวิชาเอกคณิตศาสตร์ (2 ปี) ครุวิชาสำรองช่วงย่นต์ (2 ปี) รวมเป็น 4 ปี เราจะ สามารถประหยัดครุได้มาก 9. ควรสร้างตามสาขาวิชา สำหรับครุมัธยมปลาย แต่สำหรับ ครุมัธยมต้นลงมาควรสร้างตามสายวิชา 10. ควรสร้างครุตามสายวิชาโดยสร้างเพื่อตอบสนองให้แก่ บรรดาโรงเรียนต่าง ๆ 11. ถ้าเป็นระบบปริญญาตรีควรมีหลักสูตรเชื่อมต่อ และหลักสูตรต่อเนื่อง เพื่อสร้างโอกาสให้ครุเก่าที่มีระดับ ขั้นสูง มาเรียนต่อในระดับปริญญาตรี 12. ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนจบมัธยมปลายมาเรียนต่อต้องสร้าง ตามสายวิชาเลย 13. ถ้าสร้างครุระดับชั้นสูงควรสร้างแบบทั่วไปคือแบบ ปัจจุบัน
6. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการ ยกฐานะวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สู่การเป็นมหาวิทยาลัย	1. ควรมีแผนยกระดับวุฒิการศึกษาครุในวิทยาลัยครู 2. ควรถอดถอนบทเรียน หรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับ มหาวิทยาลัยสร้างครุสถานอย (เวียคนาม) 3. ควรก่อสร้างพื้นฐานวัตถุเพื่อรองรับเพิ่มเติม 4. ควรสมทบ หรือประสานกับมหาวิทยาลัยสะหวันนะเขตด้วย เพราะหากยกระดับเป็นมหาวิทยาลัยสร้างครุแล้ว ไม่ควรให้มี คณะศึกษาศาสตร์อยู่ในมหาวิทยาลัยสะหวันนะเขต เพราะจะ เป็นการสร้างครุที่ซ้ำซ้อนกัน 5. ควรเน้นการสร้างครุในบางสาขาวิชา ในระดับปริญญาตรี เช่น ครุวิชาการเมือง ครุสอนในโรงเรียนชนเผ่า และอื่น ๆ 6. เตรียมความพร้อมด้านบุคลากรเสียก่อนตามมาตรฐาน การเปิดมหาวิทยาลัย 7. การยกระดับจากชั้นสูงมาเป็นปริญญาตรีก็ต้องทำเป็น ขั้นตอน โดยเริ่มจากบางสาขาวิชาเสียก่อน แล้วจึงค่อยขยาย ไปวิชาอื่น

ข้อคำถาม	ประเด็น
	8. ควรแบ่งภาระหน้าที่ให้มีความชัดเจนระหว่าง วิทยาลัยครู สหวันนะเขต กับ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยแห่งชาติ 9. ควรศึกษาผลได้ ผลเสีย และผลกระทบอย่างลึกซึ้ง และมีแผนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนไม่ควรเร่งรัดจนเกินไป 10. ควรเตรียมสร้างบุคลากร (อาจารย์สอน) ไว้ล่วงหน้าหลายปี 11. ทำจากเล็กไปหาใหญ่ จากสภาพความเป็นจริงไปสู่ความต้องการในอนาคต 12. ควรมีการประเมิน และเปรียบเทียบการสร้างครูในมหาวิทยาลัยสร้างครูสหวันนะเขต กับ การสร้างครูในวิทยาลัยครูสหวันนะเขต เพราะด้านสถานที่ สถาบันการศึกษา ทั้ง 2 แห่งนี้ตั้งอยู่ใกล้กัน 13. ให้วิเคราะห์วิจัยดูความต้องการในสาขาวิชาที่จำเป็น และการสร้างแรงขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาได้ง่ายขึ้น 14. ควรทำเป็นขั้นตอน หมายความว่าทำจากเล็กไปหาใหญ่ เริ่มทีละ 1 - 2 สาขาวิชาไปก่อน 15. ควรสร้างบุคลากร ครู อาจารย์ ควบคู่กันไป (ครู อาจารย์ ประจำ) กับการเชิญครูมาจากข้างนอก หรือต่างประเทศ 16. ยกระดับจากพื้นฐานเดิมที่มีอยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น จากชั้นสูงไปถึงปริญญาตรี ดำเนินการไปจนกว่าจะมีบุคลากรที่มีความสามารถ และมีศักยภาพเพียงพอ 17. เอาใจใส่ยกระดับครูที่มีอยู่แล้วให้ได้ระดับวุฒิสูงกว่าเช่น ปริญญาโท และปริญญาเอกควบคู่กันไป อาจจะส่งเสริมการศึกษาต่อต่างประเทศ 18. ขณะเดียวกันต้องมีการวางแผน (พ.ศ. 2554 - พ.ศ. 2558) เพื่อสร้างความต่อเนื่อง ของครูไปจนถึงในระดับปริญญาเอก เมื่อ พ.ศ. 2559 ให้สามารถสอนในระดับปริญญาโทบางสาขาได้ 19. เตรียมอาจารย์ปริญญาเอกให้สามารถสร้างระดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ พ.ศ. 2563 เป็นต้นไป

ข้อคำถาม	ประเด็น
	20. การประกอบการ ต้องมีบุคลากรที่เป็นอาจารย์สอนที่มีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำปริญญาโท ขึ้นไป 21. มหาวิทยาลัยนี้นอกจากจะเน้นการสร้างครูแล้วยังจะต้องก่อสร้างสาขาวิชาอื่น ๆ ที่สามารถรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ 22. มหาวิทยาลัยสร้างครูนี้ในอนาคตควรจะเน้นการค้นคว้าวิจัยให้มาก 23. ควรมีการเก็บข้อมูลให้ละเอียดที่สุดในทุก ๆ ด้าน 24. ควรเน้นที่ความจำเป็น และสอดคล้องกับแผนพัฒนาของรัฐบาลตามที่กำหนด 25. ควรประสานงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อชี้แนะเป็นแนวทาง 26. ควรแลกเปลี่ยน หรือถอดถอนบทเรียนตามแบบอย่างจากมหาวิทยาลัยแห่งต่าง ๆ ที่ได้สร้างมาก่อนแล้ว

จากประเด็นการตอบสัมภาษณ์สรุปผลโดยรวม ดังนี้

1. ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็นและควรมีมหาวิทยาลัยสร้างครูสะหวันนะเขต
2. การยกฐานะวิทยาลัยครูกับการพัฒนาครู ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าจะทำให้การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นระบบต่อเนื่อง สามารถสนองครู โดยเฉพาะครูมัธยมปลายให้สังคมได้ สร้างโอกาสให้ครู อาจารย์ได้ยกระดับ ความรู้ ความสามารถอย่างต่อเนื่อง
3. เกี่ยวกับด้านความพร้อมในการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ผู้บริหารทั้งหมดที่ตอบแบบสัมภาษณ์เห็นว่า มีความพร้อมบางด้าน เช่น ด้านอาคารสถานที่ ส่วนด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะด้านบุคลากรจะต้องปรับปรุง และพัฒนาต่อไป
4. ด้านผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ผู้บริหารทั้งหมด เห็นว่าจะทำให้การตอบสนองครูมัธยมปลายเพียงพอกับความเรียกร้องต้องการ การสร้างครูจะได้รับการปรับปรุงทางด้านคุณภาพ สังคมจะเห็นบทบาทความสำคัญของครูมากขึ้น มีศูนย์รวมการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู วิถีชีวิตของชุมชน และสังคมในโขงเจ็ดและภาคพื้นจะมีการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาดีขึ้น

5. ส่วนรูปแบบของการสร้างครุภัณฑ์ ผู้บริหารส่วนใหญ่ เห็นว่าควรสร้างครุตามสายการสอน และตามสาขาวิชา โดยอิงตามระดับวุฒิ เช่น ถ้าสร้างครูประถม หรือครูอนุบาล และครูมัธยมต้น ก็ควรสร้างตามสายการสอน ส่วนครูมัธยมปลายต้องสร้างตามสาขาวิชา ทั้งนี้ก็ต้องดูสภาพ ความเป็นจริงและความต้องการของสังคมด้วย เช่น สภาพในปัจจุบันการสร้างครูแบบทั่วไปที่ทำอยู่ ก็ยังมีความจำเป็นและควรกระทำ

สำหรับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูง ในสำนักกระทรวงศึกษาธิการนี้ วิเคราะห์เนื้อหาโดยจำแนกค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยนำเสนอ ในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนความคิดเห็น และร้อยละของผู้ที่แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย กรณีศึกษาวิทยาลัยครูสุพรรณบุรี (จำนวน 7 คน)

ลำดับ	เนื้อหา	จำนวน ความคิดเห็น	ร้อยละ
1.	ควรมีแผนยกระดับครูอาจารย์	6	31.57
2.	ควรประสานสมทบกับภาคส่วนอื่นๆ	3	15.78
3.	ควรทำเป็นขั้นตอนจากเล็กไปหาใหญ่	3	15.78
4.	ควรแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับมหาวิทยาลัยอื่น	2	10.52
5.	ควรเก็บรวบรวมข้อมูลให้ละเอียดในทุก ๆ ด้านเพื่อวิเคราะห์ ความต้องการด้านต่าง ๆ	2	10.52
6.	ควรดูความจำเป็น และความสอดคล้องกับแผนพัฒนาของ รัฐบาลในแต่ละแขนง	1	5.26
7.	ควรก่อสร้างพื้นฐานวัตถุเพิ่มเติม	1	5.26
8.	ควรเน้นการสร้างครูในบางรายวิชาในระดับปริญญาตรี เช่น ครูวิชาการเมือง ครูชนเผ่า และอื่น ๆ	1	5.26
รวม		19	100

จากตารางที่ 1 พบว่า จำนวนความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะว่า ควรมีแผนยกระดับครู อาจารย์ ร้อยละ 31.57 รองลงมาเสนอแนะว่าควรประสานสมทบกับภาคส่วนอื่น ๆ และควรทำเป็นขั้นตอนจากเล็กไปหาใหญ่ ร้อยละ 15.78 ควรแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับมหาวิทยาลัยอื่น และควรเก็บรวบรวมข้อมูลให้ละเอียดในทุก ๆ ด้านเพื่อวิเคราะห์ความต้องการด้านต่าง ๆ ร้อยละ 10.52 ควรดูความจำเป็น และความสอดคล้องกับแผนพัฒนาของรัฐบาลในแต่ละแขนง ควรสร้างพื้นฐานวัตถุเพิ่มเติม และควรเน้นการสร้างครูในรายวิชาในระดับปริญญาตรี เช่น ครูสอนวิชาการเมือง เศรษฐกิจ และอื่น ๆ ร้อยละ 5.26

จากผลสรุปการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงกระทรวงศึกษาธิการได้สาระสำคัญที่เชื่อมโยงและเป็นที่มาของการศึกษาความพร้อมใน 6 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการทั่วไป ซึ่งเรื่องนี้ ผู้บริหารระดับสูงทั้งหมดที่ตอบแบบสัมภาษณ์มีความเห็นว่า วิทยาลัยครูสหวันนะเขตมีความพร้อมในกรณีที่ จะยกเป็นมหาวิทยาลัยบางด้าน เช่น ด้านอาคารสถานที่ ส่วนด้านอื่น ๆ จะต้องมีการพัฒนาอีกต่อไป ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงยกเอาปัญหานี้มาศึกษา เพราะผู้วิจัยเห็นว่าถ้าวิทยาลัยครูหากมีความพร้อมใน 6 ด้าน ดังที่กล่าวมา อยู่ในระดับดี หรือมากขึ้นไป การยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยก็คงไม่มีปัญหา เนื่องจากมีปัจจัยพื้นฐานพร้อมอยู่แล้ว

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง ระยะเวลาดำรง

ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน วุฒิการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อม 6 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการทั่วไป โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน วุฒิการศึกษา และสาขาวิชาที่จบการศึกษา นำเสนอข้อมูลในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

ประเด็น	$n = 111$	ร้อยละ	อันดับ
	จำนวนคน		
ชาย	63	56.76	1
หญิง	48	43.24	2

จากตารางที่ 2 พบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายอยู่ที่ ร้อยละ 56.76 เป็นเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 43.24

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง

ประเด็น	$n = 111$	ร้อยละ	อันดับ
	จำนวนคน		
ผู้บริหาร	35	31.53	2
บุคลากร	76	68.47	1

จากตารางที่ 3 พบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งส่วนใหญ่ เป็นบุคลากรอยู่ที่ ร้อยละ 68.47 ส่วนผู้บริหารอยู่ที่ ร้อยละ 31.52

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาดำรงตำแหน่ง

ประเด็น	$n = 111$	ร้อยละ	อันดับ
	จำนวนคน		
ไม่เกิน 3 ปี	45	40.54	1
4-6 ปี	39	35.14	2
7-9 ปี	5	4.50	4
10 ปีขึ้นไป	22	19.82	3

จากตารางที่ 4 พบว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งเกิน 3 ปี อยู่ที่ ร้อยละ 40.54 รองลงมาคือ 4 - 6 ปี อยู่ที่ ร้อยละ 35.14 10 ปีขึ้นไป อยู่ที่ ร้อยละ 19.82 และ 7-9 ปี อยู่ที่ ร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ประเด็น	$n = 111$ จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
ไม่เกิน 5 ปี	53	47.75	1
6 - 8 ปี	12	10.81	3
9 - 10 ปี	10	9.01	4
10 ปีขึ้นไป	36	32.43	2

จากตารางที่ 5 พบว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ส่วนใหญ่ไม่เกิน 5 ปี อยู่ที่ร้อยละ 47.75 รองลงมา คือ 10 ปีขึ้นไป อยู่ที่ร้อยละ 32.43 6-8 ปี อยู่ที่ร้อยละ 10.81 และ 9-10 ปี อยู่ที่ร้อยละ 9.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ประเด็น	$n = 111$ จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
ขั้นต้น	1	0.09	5
ขั้นกลาง	6	5.40	4
ขั้นสูง	44	39.64	2
ปริญญาตรี	53	47.75	1
ปริญญาโท	7	6.31	3

จากตารางที่ 6 พบว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่เรียนจบปริญญาตรีอยู่ที่ ร้อยละ 47.75 รองลงมาเรียนจบขั้นสูงอยู่ที่ ร้อยละ 39.64 ปริญญาโทอยู่ที่ ร้อยละ 6.31 จบขั้นกลางอยู่ที่ ร้อยละ 5.40 และจบขั้นต้นอยู่ที่ ร้อยละ 0.09 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา

ประเด็น	$n = 111$ จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
สายธรรมชาติ	33	29.73	1
สายสังคม	19	17.12	4
ทฤษฎีการเมือง	2	1.80	6
ภาษาต่างประเทศ	27	24.32	2
ครูพลศึกษา	1	0.90	8
ครูศิลปศึกษา	2	1.80	6
บริหารการศึกษา	6	5.41	5
อื่นๆ	21	18.92	3

จากตารางที่ 7 พบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สาขาวิชาที่เรียนจบ ส่วนใหญ่เรียนจบสายธรรมชาติอยู่ที่ ร้อยละ 29.73 รองลงมาได้แก่สายภาษาต่างประเทศอยู่ที่ ร้อยละ 24.32 สาขาวิชาอื่น ๆ อยู่ที่ ร้อยละ 18.92 สายสังคมอยู่ที่ ร้อยละ 17.12 สาขาวิชาบริหารการศึกษา อยู่ที่ ร้อยละ 5.41 วิชาทฤษฎีการเมืองและครูศิลปศึกษาอยู่ที่ ร้อยละ 1.80 และครูพลศึกษาอยู่ที่ ร้อยละ 0.90

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรเกี่ยวกับความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อการยกฐานะ วิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย โดยศึกษาความพร้อม 6 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการทั่วไป ซึ่งทำการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอข้อมูลในตารางที่ 8-14

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากร
สังกัดวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามรายด้าน (ด้านบุคลากร)

ลำดับ	ประเด็น	n = 111		ระดับ ความพร้อม	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	จำนวนครูเชี่ยวชาญ	3.171	1.08	ปานกลาง	13
2	จำนวนครูชำนาญการพิเศษ	3.252	.878	ปานกลาง	12
3	จำนวนบุคลากรสายวิชาการ	3.945	.711	มาก	1
4	จำนวนบุคลากรสายบริหาร	3.504	.685	ปานกลาง	9
5	มีความเข้าใจหลักการ และการบริหารการศึกษา	3.810	.681	มาก	6
6	มีความเข้าใจนโยบายและการวางแผนการศึกษา	3.873	.739	มาก	4
7	มีความรู้เรื่องการจัดการศึกษา	3.882	.656	มาก	3
8	มีความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา	3.756	.753	มาก	7
9	รู้หลักการนิเทศการศึกษา	3.684	.738	มาก	8
10	มีความเข้าใจการพัฒนาหลักสูตร	3.936	.717	มาก	2
11	มีความรู้ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.432	.770	ปานกลาง	10
12	มีความรู้และเข้าใจการวิจัยทางการศึกษา	3.396	.777	ปานกลาง	11
13	มีหลักการและความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับผู้บริหารการศึกษา	3.828	.724	มาก	5
รวม		3.652	.529	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้บริหาร และบุคลากรส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย กรณีศึกษาวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต จำแนกเป็นรายด้าน โดยรวมมีความเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.652 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหาร และบุคลากร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมด้านบุคลากรสายวิชาการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.945 รองลงมาได้แก่ ด้านความเข้าใจการพัฒนาหลักสูตร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.936 ด้านมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.882 และ ด้านมีความเข้าใจนโยบายและการวางแผนการศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.873 ด้านมีหลักการและความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับผู้บริหารการศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.828 มีความเข้าใจหลักการ และการบริหารการศึกษา

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.810 ด้านมีความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.756 มีความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.684 จำนวนบุคลากรสายบริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.504 มีความรู้ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ 3.432 มีความรู้และเข้าใจการวิจัยทางการศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.396 จำนวนครูชำนาญการพิเศษ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.252 จำนวนครูเชี่ยวชาญ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.171 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากร
สังกัดวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต จำแนกตามรายด้าน (อาครรสถานที่)

ลำดับ	ประเด็น	n = 111		ระดับ ความพร้อม	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	อาคารเรียนที่ได้มาตรฐานสามารถตอบสนอง ให้แก่การจัดการเรียนการสอนได้	3.909	.792	มาก	1
2	ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอและสามารถตอบ สนองได้กับจำนวนนักเรียน	3.747	.814	มาก	5
3	จำนวนหอพักมีเพียงพอ และได้มาตรฐาน	3.773	.805	มาก	3
4	ห้องสมุดมีความสามารถอำนวยความสะดวก สำหรับการค้นคว้าของนักเรียนนักศึกษา และชุมชน	3.864	.814	มาก	2
5	ห้องทดลองมีอุปกรณ์และเครื่องทดลองสามารถ อำนวยความสะดวกให้แก่การจัดการเรียนการสอน	3.603	.664	มาก	7
6	ห้องสำหรับเป็นที่ทำงานของพนักงานครู อาจารย์ และผู้บริหาร	3.756	.777	มาก	4
7	ห้องพักรูสำหรับให้ครูได้พักทั้งก่อนและหลัง การขึ้นห้องสอนหรือค้นคว้าบทสอน	3.441	.880	ปานกลาง	10
8	โรงอาหารรวมสำหรับให้นักเรียนนักศึกษา ประกอบอาหาร หรือรับประทานอาหาร	2.369	1.197	น้อย	12
9	สโมสรสำหรับอำนวยความสะดวกในการจัด พิธีการต่าง ๆ	3.531	.795	มาก	9
10	ห้องสุขามีความสะอาด เพียงพอกับ ความต้องการของครูอาจารย์และนักเรียน นักศึกษา	3.585	.731	มาก	8

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็น	n = 111		ระดับ ความพร้อม	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
11	ห้องคอมพิวเตอร์สำหรับการเรียนการสอน ICT มีความพร้อมในการค้นหา และใช้ข้อมูล	3.720	.906	มาก	6
12	ห้องแลปสำหรับการเรียนการสอนภาษามีการติดตั้งอุปกรณ์ครบชุดสามารถบริการได้	3.207	1.036	ปานกลาง	11
รวม		3.542	.575	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้บริหาร และบุคลากรส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย กรณีศึกษาวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต จำแนกเป็นรายด้าน โดยรวมมีความเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.542 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหาร และบุคลากร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมด้านอาคารเรียนที่ได้มาตรฐานสามารถตอบสนองให้แก่การจัดการเรียนการสอนได้อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.909 รองลงมาด้านห้องสมุด มีความสามารถอำนวยความสะดวกสำหรับการค้นคว้าของนักเรียนนักศึกษา และชุมชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.864 ด้านสโมสรสำหรับอำนวยความสะดวกในการจัดพิธีการต่าง ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.773 ด้านห้องสำหรับเป็นที่ทำงานของพนักงานครูอาจารย์ และผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.756 ห้องเรียน มีจำนวนเพียงพอ และสามารถตอบสนองได้กับจำนวนนักเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.747 ห้องคอมพิวเตอร์สำหรับการเรียนการสอน ICT มีความพร้อมในการค้นคว้า และใช้ข้อมูล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.720 ห้องทดลองมีอุปกรณ์ และเครื่องทดลองที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่การเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.603 ห้องสุขามีความสะอาด และ เพียงพอกับความต้องการของครูอาจารย์ และนักเรียนนักศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.585 จำนวนห้องพักมีเพียงพอและได้มาตรฐาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.531 ห้องพักรูสำหรับให้ครูได้พักทั้งก่อนและหลังการขึ้นห้องสอนหรือค้นคว้าบทสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.441 โรงอาหารรวมสำหรับให้นักเรียนนักศึกษาประกอบอาหาร หรือรับประทานอาหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.207 และห้องแลปสำหรับการเรียนการสอนภาษามีการติดตั้งอุปกรณ์ครบชุดสามารถใช้บริการได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.369 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรที่สังกัดวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามรายด้าน (ด้านงบประมาณ)

ลำดับ	ประเด็น	n = 111		ระดับ ความพร้อม	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	งบประมาณของรัฐตอบสนองได้ตามความต้องการ	3.315	.894	ปานกลาง	2
2	รายรับวิชาการ ค่าลงทะเบียนเรียน ค่าใบวุฒิบัตรและ ค่าเอกสาร	3.684	.617	มาก	1
3	ทุนช่วยเหลือจากองค์กร บุคคล หรือสมาคมต่าง ๆ	3.045	1.012	ปานกลาง	3
4	ทุนกู้ยืมจากองค์กรหรือต่างประเทศ และ โครงการต่าง ๆ	2.612	1.019	ปานกลาง	7
5	ทุนประกอบส่วนของสังคม	2.945	1.051	ปานกลาง	4
6	ทุนประกอบส่วนของบุคคล	2.621	1.104	ปานกลาง	6
7	รายรับจากการจัดงานนิทรรศการ	2.702	1.032	ปานกลาง	5
8	รายรับจากการรับเหมากิจการต่าง ๆ	2.486	.932	น้อย	8
9	รายรับจากการให้เช่าสถานที่ และ ยานพาหนะ	2.162	1.022	น้อย	9
รวม		2.841	.753	ปานกลาง	

จากตารางที่ 10 พบว่าโดยรวมผู้บริหารและบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.841 เมื่อพิจารณารายข้อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านรายรับวิชาการค่าลงทะเบียนเรียน ค่าวุฒิบัตร และค่าเอกสารอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.684 รองมาได้แก่งบประมาณของรัฐตอบสนองได้ตามความต้องการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.315 ทุนช่วยเหลือจากองค์กร บุคคล หรือสมาคมต่าง ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.045 ทุนประกอบส่วนของสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.945 รายรับจากการจัดงานนิทรรศการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.702 ทุนประกอบส่วนของบุคคล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.621 ทุนกู้ยืมจากองค์กรหรือต่างประเทศและ โครงการต่าง ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.612 รายรับจากการให้เช่าสถานที่ และพาหนะรับใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.486 และรายรับจากการรับเหมากิจการต่าง ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.162

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากร
สังกัดวิทยาลัยสหวันนะเขต ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามรายด้าน (ด้านวิชาการ)

ลำดับ	ประเด็น	n = 111		ระดับ ความพร้อม	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	ประสบการณ์ด้านการสอนของครูอาจารย์ ส่วนใหญ่มากกว่า 10 ขึ้นไป	4.099	.617	มาก	2
2	ประสบการณ์ในการบริหาร และพัฒนาหลักสูตร สามารถสร้าง และพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม กับสภาพ และเงื่อนไขในแต่ละระยะได้	3.828	.616	มาก	5
3	ประสบการณ์ในด้านการพัฒนาสื่อการเรียน การสอนสามารถนำใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีและ หาได้ง่ายในท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อที่ใช้ใน การเรียนการสอนได้	3.837	.745	มาก	4
4	การติดตาม และควบคุมดูแลการเรียนการสอน มีการร่วมสังเกตการสอน บันทึกการขึ้นห้อง ของครูและนักเรียนนักศึกษา	4.099	.700	มาก	3
5	การบริหารงานห้องสมุด มีพนักงานรับผิดชอบ การบริการและอำนวยความสะดวกในการเข้าหาใช้	3.792	.702	มาก	6
6	การจัดการฝึกอบรม และบริการสังคม ให้คำปรึกษา เป็นวิทยากรครูฝึก ร่วมกิจกรรมนำชุมชนและสังคม	3.738	.881	มาก	7
7	การวัด และ ประเมินผลการเรียนการสอน โดยหลายวิธี	4.234	.673	มาก	1
รวม		3.947	.486	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อม
ด้านวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.947 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการวัด
และประเมินผลการเรียนการสอนโดยหลายวิธีอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.234 รองลงมา
ด้านประสบการณ์ด้านการสอนของครูอาจารย์ส่วนใหญ่มากกว่า 10 ขึ้นไปอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.099 ด้าน การติดตามควบคุมดูแลการเรียนการสอนมีการร่วมสังเกตการสอนบันทึกการขึ้นห้อง
ของครู นักเรียนนักศึกษา อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.099 ด้านประสบการณ์ในการพัฒนาสื่อ

การเรียนการสอนสามารถนำใช้อุปกรณ์ที่มี และหาได้ง่ายในท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อใช้ในการเรียนการสอนได้อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.837 การบริหารงานห้องสมุด มีพนักงานรับผิดชอบการบริการและอำนวยความสะดวกในการเข้าใช้้อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.828 การจัดการฝึกอบรม และบริการสังคม ให้คำปรึกษาเป็นวิทยากร ครูฝึก ร่วมกิจกรรมนำชุมชนและสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.738 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรสังกัดวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามรายด้าน (ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก)

ลำดับ	ประเด็น	n = 111		ระดับความพร้อม	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	พาหนะรับ-ส่ง ส่วนรวมมีเพียงพอ และสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่การเรียนการสอน	3.720	.662	มาก	3
2	ระบบไฟฟ้ามีความปลอดภัยสามารถตอบสนองกับการใช้งาน	3.955	.665	มาก	1
3	ระบบน้ำประปามีความสะดวกเพียงพอ	3.864	.706	มาก	2
4	สนามกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย	3.645	.906	มาก	4
5	ร้านบริการวิชาการ เช่น ร้านขายหนังสือ ร้านถ่ายเอกสาร	3.612	.906	มาก	5
6	ห้องแพทย์ประจำกองบริการด้านสุขภาพ มีความพร้อมบริการขั้นต้น	3.136	.952	มาก	7
7	ระบบสื่อสารไปรษณีย์มีความสะดวกรวดเร็ว	3.864	.706	มาก	2
8	ห้องวัฒนธรรมได้รับการพัฒนา และสามารถค้นคว้าข้อมูลทางวัฒนธรรม ได้อย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง	3.603	.754	ปานกลาง	6
รวม		3.677	.485	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้บริหาร และบุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมด้านวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.677 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านระบบไฟฟ้ามีความปลอดภัยสามารถตอบสนองกับการใช้งานอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.955

รองลงมา ด้านระบบน้ำประปามีความสะดวกเพียงพอ และระบบสื่อสารไปรษณีย์มีความสะดวก รวดเร็ว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.864 พาหนะรับ - ส่งส่วนรวมมีเพียงพอ และสามารถอำนวยความสะดวก ให้แก่การเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.720 ร้านบริการวิชาการ เช่น ร้านขายหนังสือ ร้านถ่ายเอกสาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.645 ห้องวัฒนธรรมได้รับการพัฒนา และสามารถค้นคว้าข้อมูลทางวัฒนธรรม ได้อย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง 3.612 สนามกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย 3.603 ห้องแพทย์ประจำ กองบริการด้านสุขภาพมีความพร้อมบริการขั้นต้น 3.136 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากร สังกัดวิทยาลัยครูสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามรายด้าน (ด้านการบริการทั่วไป)

ลำดับ	ด้านการบริการทั่วไป	n = 111		ระดับความ พร้อม	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	ควบคุมดูแลงานการเงิน	3.964	.699	มาก	3
2	ควบคุมดูแลงานการบัญชี	3.882	.735	มาก	5
3	ควบคุมดูแลงานสารบรรณ	3.513	.736	มาก	8
4	การวางแผนงานประชาสัมพันธ์	3.486	.840	มาก	9
5	การบริหารงานบุคลากร	3.927	.747	มาก	4
6	การควบคุมดูแลงานเอกสารการพิมพ์	3.612	.764	มาก	7
7	การทำงานทะเบียน	4.045	.705	มาก	1
8	การควบคุมดูแลงานพัสดุ	3.819	.728	มาก	6
9	การบริหาร และวางแผนงานอาคารสถานที่	4.000	.687	มาก	2
10	การจัดการระบบสารสนเทศ	3.450	.735	ปานกลาง	10
รวม		3.770	.5172	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้บริหาร และบุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อม ด้านการบริการทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.770 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การงานทะเบียนอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.045 รองลงมาการบริหาร และวางแผนงาน อาคารสถานที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.000 ควบคุมดูแลงานการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.964 การบริหารงาน บุคลากร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.927 ควบคุมดูแลงานบัญชี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.882 การควบคุมดูแลส่วนงานพัสดุ

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.819 การควบคุมดูแลส่วนเอกสารการพิมพ์ 3.612 การควบคุมดูแลงานสารบรรณ
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.513 ส่วนการวางแผนประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.486 การจัดการระบบ
สารสนเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.450

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครู
สู่การเป็นมหาวิทยาลัย จำแนกเป็นรายชื่อ โดยนำเสนอในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนผู้ที่แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครู
สู่การเป็นมหาวิทยาลัย จำนวน 31 คน

ลำดับ	ประเด็น	n = 31
		จำนวนคน
1.	ยกระดับครูอาจารย์	18
2.	เพิ่มอาคารสถานที่	7
3.	สนองหรือเพิ่มอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น Computer LCD TV และอื่น ๆ	2
4.	เพิ่มครูเชี่ยวชาญ ครูชำนาญการให้มากกว่าเก่า	2
5.	เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก	1
6.	แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับมหาวิทยาลัยแห่งอื่น ๆ	1

จากตารางที่ 14 พบว่า จำนวนผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยกฐานะ
วิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับ การยกระดับครู
อาจารย์ จำนวน 18 คน มีความเห็นว่า ควรเพิ่มอาคารสถานที่ จำนวน 7 คน สนองอุปกรณ์การเรียน
การสอน และการเพิ่มครูเชี่ยวชาญ ครูชำนาญการ จำนวน 2 คน ควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก
และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จำนวน 1 คน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของผู้บริหาร และบุคลากรจำแนกตามรายด้าน (ด้านบุคลากร)

รายการ	ผู้บริหาร n = 35		บุคลากร n = 76		t	df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
1. จำนวนครูเชี่ยวชาญ	2.942	1.119	3.276	1.065	1.512	109	.553
2. จำนวนครูชำนาญการพิเศษ	3.200	.900	3.276	.873	.424	109	.776
3. จำนวนบุคลากรสายวิชาการ	3.885	.758	3.973	.962	.604	109	.735
4. จำนวนบุคลากรสายบริหาร	3.142	.733	3.671	.597	4.021	109	.722
5. มีความเข้าใจหลักการและการบริหารการศึกษา	3.771	.645	3.828	.700	.424	71.330	.891
6. มีความเข้าใจนโยบายและการวางแผนการศึกษา	3.828	.617	3.894	.792	.436	109	.403
7. มีความรู้เรื่องการจัดการศึกษา	3.771	.598	3.934	.679	1.216	109	.746
8. มีความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา	3.657	.725	3.802	.766	.964	69.602	.883
9. รู้หลักการนิเทศการศึกษา	3.800	.677	3.631	.763	-1.118	109	.143
10. มีความเข้าใจการพัฒนาหลักสูตร	3.885	.758	3.960	.701	.509	109	.428
11. มีความรู้ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.400	.774	3.447	.772	.300	66.024	.818
12. มีความรู้และเข้าใจการวิจัยทางการศึกษา	3.285	.710	3.447	.806	1.017	109	.168

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร <i>n</i> = 35		บุคลากร <i>n</i> = 76		<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>			
13. มีหลักการและความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรม และจริยธรรมสำหรับผู้บริหารการศึกษา	3.885	.796	3.802	.693	-5.60	109	.420
รวม	3.573	.515	3.688	.535	1.060	109	.414

**p* < .05

จากตารางที่ 15 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรเกี่ยวกับการยกย่องมหาวิทยาลัย เป็นการเป็นมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพรายด้าน โดยรวม และรายชื่อผู้บริหารและบุคลากรมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการยกฐานะวิทยาลัยของผู้บริหารและบุคลากรจำแนกตามรายด้าน (ด้านอาคารสถานที่)

รายการ	ผู้บริหาร n = 35		บุคลากร n = 76		t	df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
1. อาคารเรียนที่ได้มาตรฐาน สามารถตอบสนองแก่การจัดการเรียนการสอนได้	3.800	.797	3.960	.960	.991	109	.464
2. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอและสามารถตอบสนองได้กับจำนวนนักเรียน	3.657	.802	3.789	.821	.794	109	.545
3. จำนวนหอพักมีเพียงพอ และได้มาตรฐาน	3.428	.850	3.578	.770	.925	109	.399
4. หอสมุดมีศักยภาพในการอำนวยความสะดวกสำหรับการค้นคว้าของนักเรียน นักศึกษาและชุมชน	3.857	.733	3.868	.853	.067	109	.431
5. ห้องทดลองมีอุปกรณ์ และเครื่องมือทดลองที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ การเรียนการสอน	3.657	.725	3.578	.637	-.574	109	.624
6. ห้องทำงานของผู้บริหาร และบุคลากร	3.742	.741	3.763	.797	.127	109	.696
7. ห้องพัสดุสำหรับให้ครูได้พักผ่อนทั้งก่อน และหลังการเรียนการสอน หรือ ค้นคว้าการสอน	3.514	.950	3.407	.851	-.589	109	.749
8. เครื่องครัวเรือนรวมสำหรับนักเรียนนักศึกษา	2.342	1.211	2.381	1.199	.157	65.587	.895
9. สโมสรสำหรับอำนวยความสะดวกในการจัดพิธีการต่าง ๆ	3.571	.777	3.868	.805	1.824	109	.482

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร n = 35		บุคลากร n = 76		t	df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
10. ห้องสุภาพมีความสะอาด และเพียงพอกับความต้องการใช้ของครู อาจารย์ และนักเรียน นักศึกษา	3.542	.885	3.605	.654	.416	109	.080
11. ห้องคอมพิวเตอร์สำหรับการเรียน ICT มีความพร้อมในการค้นคว้าและใช้ข้อมูล	3.685	.932	3.736	.899	.271	64.097	.855
12. ห้องแลปสำหรับการเรียนการสอนภาษา มีการติดตั้งอุปกรณ์ครบชุดสามารถให้บริการได้	3.000	1.111	3.302	.993	1.436	109	.600
รวม	3.483	.622	3.570	.555	.737	109	.621

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย จ้าแนกตามสถานภาพรายด้าน โดยรวม และรายข้อ ผู้บริหารและบุคลากรมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของผู้บริหารและบุคลากรจำแนกตามรายด้าน (ด้านงบประมาณ)

รายการ	ผู้บริหาร n = 35		บุคลากร n = 76		t	df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
1. งบประมาณของรัฐตอบสนองได้ตามความต้องการ	3.085	.853	3.421	.898	1.856	109	.197
2. รายรับวิชาการ ค่าลงทะเบียนเรียน ค่าใบวุฒิบัตร และค่าเอกสาร	3.771	.546	3.644	.647	-1.069*	77.387	.025
3. ทุนช่วยเหลือจากองค์กร บุคคล หรือสมาคมต่างๆ	2.942	.937	3.092	1.047	.720	109	.100
4. ทุนกู้ยืมจากองค์กร หรือองค์กรต่างประเทศ และโครงการต่างๆ	2.457	.980	2.684	1.035	1.091	109	.925
5. ทุนประกอบส่วนงานของสังคม	2.971	1.097	2.934	1.037	-.172	109	.786
6. ทุนประกอบส่วนงานของบุคคล	2.628	1.165	2.618	2.082	-.045	109	.540
7. รายรับจากการจัดงานนิทรรศการ	2.657	1.083	2.723	1.014	.314	109	.637
8. รายรับจากการรับเหมากิจการต่างๆ	2.000	.907	2.236	1.069	1.206*	77.084	.020
9. รายรับจากการให้เช่าสถานที่ และพาหนะใช้งาน	2.342	.998	2.552	.900	1.102	109	.967
รวม	2.761	.777	2.878	.745	.757	109	.939

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร และบุคลากรเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครู
สู่การเป็นมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพรายด้านโดยรวม ผู้บริหาร และบุคลากรมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

1. รายรับวิชาการ ค่าลงทะเบียนเรียน ค่าใบวุฒิบัตร และค่าเอกสาร มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. รายรับจากการรับเหมากิจการต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของผู้บริหาร และบุคลากรจำแนกตามรายด้าน (ด้านวิชาการ)

รายการ	ผู้บริหาร n = 35		บุคลากร n = 76		t	df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
1. ประสิทธิภาพด้านการสอนของครูอาจารย์ส่วนใหญ่มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	4.057	.481	4.118	.672	.546*	89.709	.017
2. ประสิทธิภาพในการบริหาร และพัฒนาหลักสูตรสามารถสร้างและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพ และเงื่อนไขในแต่ละระยะได้	3.742	.610	3.868	.618	.998	109	.200
3. ประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่มี และหาได้ง่ายในท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการเรียนการสอน	3.771	.843	3.868	.699	.635	109	.095
4. การติดตาม และควบคุมดูแลการเรียนการสอน มีการร่วมสังเกตการสอน บันทึกการเข้าชั้นเรียนของครู และนักเรียนนักศึกษา	4.085	.612	4.105	.740	.136	109	.124
5. การบริหารงานห้องสมุด มีพนักงานรับผิดชอบการบริการและอำนวยความสะดวกในการเข้าใช้	3.857	.692	3.763	.609	-.654	109	.672
6. การจัดการฝึกอบรม และบริการสังคม ให้คำปรึกษา เป็นวิทยากร ครูฝึก ร่วมกิจกรรมในชุมชน และสังคม	3.742	.741	3.736	.943	-.033	109	.170
7. การวัด และประเมินผลการเรียนการสอนโดยหลายวิธี	4.085	.658	4.302	.673	1.587	109	.123
รวม	3.906	.502	3.966	.480	.603	109	.875

* $P < .05$

จากตารางที่ 18 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และบุคลากรเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครู
สู่การเป็นมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพรายด้าน โดยรวม ผู้บริหาร และบุคลากรมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประสิทธิภาพด้านการสอนของ
ครูอาจารย์ส่วนใหญ่มากกว่า 10 ขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของผู้บริหารและบุคลากร จำแนกตามรายด้าน (ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก)

รายการ	ผู้บริหาร n = 35		บุคลากร n = 76		t	df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
1. พาหนะใช้งานส่วนรวมมีเพียงพอ และสามารถอำนวยความสะดวกให้	3.857	.648	3.657	.664	-1.479	109	.329
แก่การเรียนรู้การสอน							
2. ระบบไฟฟ้ามีความปลอดภัยสามารถตอบสนองกับการใช้งาน	4.142	.601	3.868	.680	-2.047	109	.618
3. ระบบน้ำประปามีความสะดวกเพียงพอ	4.057	.591	3.776	.741	-2.140*	81.632	.045
4. สนามกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย	3.685	.758	3.631	.763	-.348	109	.981
5. ร้านบริการวิชาการ เช่น ร้านขายหนังสือ ร้านถ่ายเอกสาร	3.800	.833	3.526	.930	-1.486	109	.127
6. ห้องแพทย์ประจำกองบริการด้านสุขภาพมีความพร้อมบริการขั้นต้น	3.114	.963	3.144	.948	.156	109	.781
7. ระบบสื่อสารไปรษณีย์มีความสะดวกรวดเร็ว	3.885	.718	3.855	.706	-.210	109	.897
8. ห้องวัฒนธรรมได้รับการพัฒนา และสามารถถักนุ่งผ้าคลุม	3.428	.698	3.684	.769	1.673	108	.479
ทางวัฒนธรรม ได้อย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง							
รวม	3.746	.489	3.645	.483	-1.015	109	.907

*P<.05

จากตารางที่ 19 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และบุคลากรเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครู
สู่การเป็นมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพรายด้านโดยรวม ผู้บริหาร และบุคลากรมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านระบบน้ำประปามีความสะดวก
เพียงพอมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.0

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการขกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของผู้บริหารและบุคลากรจำแนกตามรายด้าน (ด้านการบริการทั่วไป)

รายการ	ผู้บริหาร <i>n</i> = 35		บุคลากร <i>n</i> = 76		<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>			
1. ควบคุมดูแลงานการเงิน	3.971	.746	3.960	.681	-.076	109	.524
2. ควบคุมดูแลงานการบัญชี	3.828	.821	3.907	.696	.526	109	.102
3. ควบคุมดูแลงานสารบรรณ	3.628	.645	3.460	.773	-1.118	109	.246
4. การวางแผนงานประชาสัมพันธ์	3.514	.886	3.473	.824	-.235	109	.870
5. การบริหารงานบุคลากร	3.885	.631	3.947	.798	.402	109	.069
6. การควบคุมดูแลงานเอกสารการพิมพ์	3.800	.900	3.526	.682	-1.769	109	.196
7. การงานทะเบียน	4.028	.706	4.052	.709	.166	109	.992
8. การควบคุมดูแลงานพัสดุ อุปกรณ์	3.657	.725	3.894	.722	1.608	.526	.526
9. การบริหารและวางแผนงานอาคารสถานที่	3.742	.657	4.118	.672	2.753	109	.873
10. การจัดการระบบสารสนเทศ	3.428	.777	3.460	.720	.212	109	.626
รวม	3.748	.589	3.780	.485	.298	109	.194

**P* < .05

จากตารางที่ 20 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และบุคลากรเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครู
สู่การเป็นมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพรายด้าน โดยรวม และรายข้อ ผู้บริหารและบุคลากร
มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูผู้การเป็นมหาวิทยาลัยของผู้บริหารและบุคลากร จำแนกตาม 6 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการทั่วไป โดยใช้สถิติการเปรียบเทียบ

t-test

รายการ	ผู้บริหาร <i>n</i> = 35		บุคลากร <i>n</i> = 76		<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>			
1. ด้านบุคลากร	3.573	.515	3.688	.535	1.060	109	.414
2. ด้านอาคารสถานที่	3.483	.622	3.570	.555	.737	109	.621
3. ด้านงบประมาณ	2.761	.777	2.878	.745	.757	109	.939
4. ด้านวิชาการ	3.906	.502	3.966	.480	.603	109	.875
5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.746	.489	3.645	.483	-1.015	109	.907
6. ด้านการบริการทั่วไป	3.748	.589	3.780	.485	.289	109	.194
รวม	3.524	.475	3.583	.455	.632	109	.662

**p* < .05

จากตารางที่ 21 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร และบุคลากรเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครูผู้การเป็นมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพรายด้านโดยรวม และรายชื่อผู้บริหารและบุคลากรมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ